

HET MET SUCCES TOT ZELFSTANDIG ETEN BRENGEN VAN
PYTHON REGIUS.

Door: M. Bogerd, Hooft Graaflandstraat 18-I,
3525 VV Utrecht.

Bij veel slangenliefhebbers hoor je de klacht dat *Python regius* bijna niet aan het eten te krijgen is en dat men dus maar beter niet zō'n slang moet kopen, want: "Hij blijft alle voedsel weigeren tot de dood er op volgt".

Ik ben het niet met deze stelling eens, hoewel ik moet toegeven dat men meestal wel wat tijd en moeite aan een *Python regius* moet besteden, voordat hij zelfstandig gaat eten.

In juni 1978 kocht ik van een handelaar een wijfje *Python regius*. Het dier woog bij aanschaf 760 gram en was ongeveer 95 cm lang. Na microscopisch onderzoek werd het dier tegen de daarbij aangetroffen flagellaten behandeld met Duodegran. Toen ik daarna gedurende enkele weken tevergeefs muizen en jonge ratten had aangeboden, heb ik de slang voor het eerst een muisje gedwangvoederd. Bij het dwangvoederen ging ik als volgt te werk:

Eerst doodde ik een muis door hem op de vloer te gooien. Dan pakte ik de slang en ging er mee op een stoel zitten. Hierna klemde ik de slang tussen mijn benen, zodat zij zich niet om mijn handen kon kronkelen, om mij zo in mijn werkzaamheden te hinderen. Met mijn linkerhand hield ik de slang achter haar kop beet, terwijl ik met mijn rechterhand de muis in haar bek duwde. De muis hoefde niet met water natgemaakt te worden, daar de slang zelf bij het dwangvoederen genoeg speeksel produceerde. Het bleek nodig te zijn om de muis ruim een vinger diep in de slokdarm te duwen, daar zij de muis anders weer uitbraakte. Wanneer de muis eenmaal zo ver naar binnen was gewerkt, liet ik de slang in

het terrarium los en spoorde haar tot kruipen aan. Dit deed ik door de slang aan haar staart te kriebelen, hetgeen haar kennelijk irriteerde. Tijdens het kruipen ontstonden er spiercontracties, waardoor de muis steeds verder in de slokdarm geduwd werd.

Ik heb deze python vanaf juni 1978 tot en met september 1978 op deze manier moeten dwangvoederen met in totaal 8 muizen, variërend van 20 tot 40 gram en 2 jonge ratten van 30 gram. In deze periode is zij 12 gram aangekomen en tweemaal verveld. Ik dwangvoederde de slang meestal één muis in de week, behalve tijdens de vervellingsperiode. Af en toe dwangvoederde ik de slang een paar weken niet om haar dan met een levende muis te prikkelen om te gaan eten. In oktober 1978 moest de slang voor de derde keer vervellen. Na deze vervelling voerde ik de slang gedurende twee weken niet en bood ook geen muizen aan. Toen ik echter op 6 november een ander *Python regius*-wifje een muis aanbood, werd de door deze slang gewurgde muis door het voedselweigerende wifje afgepakt en opgegeten. De daarop volgende avond bood ik het dier een levende muis aan, die meteen gewurgd en opgegeten werd. Sindsdien eet dit dier 3 à 4 volwassen muizen in de week.

In april 1980 kocht ik van een kennis twee mannetjes *Python regius*, die nog nooit in "gevangenschap" hadden gegeten. Na enkele tevergeefse pogingen met het aanbieden van levende muizen begon ik ook deze dieren te dwangvoederen. Eén van de dieren stierf na enkele maanden aan algehele verzwakking door de te lange periode van ondervoeding; telkens als ik de slang gedwangvoederd had, braakte hij de muis na een paar dagen weer uit. Het kan in elk geval niet aan eventuele darmparasieten hebben gelegen, want een ontlastingsonderzoek wees uit dat die niet aanwezig waren. Het andere dier herstelde zich langzaam en begon

zwaarder te worden. Ik heb dit dier vanaf april 1980 tot april 1981 moeten dwangvoederen totdat het op 19 april een reeds gewurgde muis van één van de andere pythons probeerde af te pakken en daarna helemaal zelfstandig een muis ving en opat. Hier blijkt dus ook duidelijk hoe nuttig het kan zijn om een niet-etende slang bij een goed etende slang te zetten: zien eten doet eten.

Met het bovenstaande relaas wil ik zeker niet uitsluiten dat een *Python regius* niet uit zichzelf zelfstandig kan gaan eten, maar de kans is wel erg groot dat hij voor die tijd aan ondervoeding zal sterven.

SUMMARY

How to teach a *Python regius* to eat by himself.

The author of this article describes how he managed to get his python to eat for himself. Firstly he placed a small mouse on the floor of the terrarium, but the snake did not eat it. Then the author was sitting on a chair with the snake held between his legs and the snake's head in his left hand. When the snake had partially got the mouse into its mouth, he forcefully pushed the rest of the mouse into the snake's mouth finger deep.

The snake was put into the terrarium and stimulated now to creep, so that the muscles automatically pushed the mouse to the belly. The author has owned this snake since June, 1978, and was feeding it in this manner until September, 1978. He fed the snake during this time 8 mice varying from 20 to 40 grams and 2 young rats weighing 30 grams. After that time the snake snatched a mouse from another python and continued eating for himself 1 mouse per week. Now it eats 3 or 4 live mice per week.